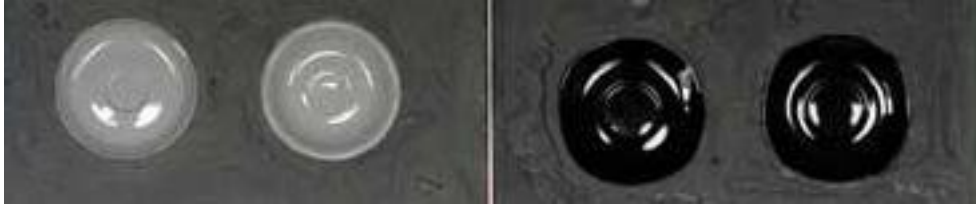




Snežana Vujović Nikolić

Načelo identiteta

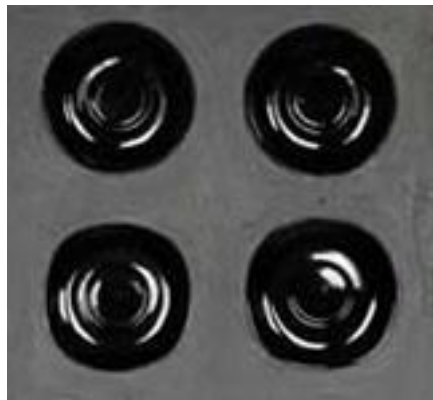
Snežana Vujović Nikolić Načelo identiteta



Načelo identiteta: Uobičajena formula načela identiteta glasi $A=A$. Načelo identiteta važi kao najviši zakon mišljenja. Formula govori o jednakosti. Ona određuje A kao isto. Na taj način uobičajena formula prikriva upravo ono što je načelo htelo da kaže, odnosno svako A je isto, dakle podesna formula za načelo identiteta A je A ne znači samo: Svako A je isto, već i svako A je isto sa samim sobom. U istosti leži odnos tog “sa”, dakle posredovaje, veza, sinteza. Čak i u poboljšanoj formuli pojavljuje se jedan apstraktan identitet. Kao zakon mišljenja načelo važi samo ukoliko je ono zakon bića, koji glasi: Svakom biću kao takvom pripada identitet, jedinstvo sa samim sobom.

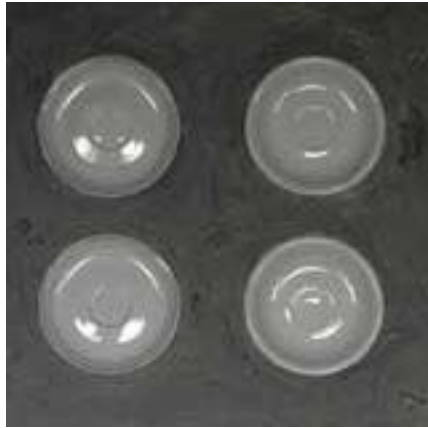


Mrtva priroda: Propast se već dogodila. Posledice tog događaja su datosti. One daju još samo tok onog što se okončalo. Njegov tok se još istorijski i tehnički sređuje u smislu poslednjeg stadijuma. Takvo sredjivanje slaže ono što se već okončalo, dajući mu privid stvarnosti čije dejstvo je neodoljivo zato što sugeriše da se može proći bez razotkrivanja suštine bića, i to sugeriše tako odlučno da se svaka slutnja o tom razotkrivanju mora potisnuti.



Predmet u smislu objekta postaje tek tamo gde čovek postaje subjekt, gde subjekt postaje ja, tek tu postaje moguće da se sama predmetnost pojmi kao novi predmet i da se o njoj razmišlja. Subjekt predmet i refleksija pripadaju jedno drugom.





Iskorišćavanje svih materijala, uključujući i sirovinu koja se zove čovek, za tehničko stvaranje bezuslovne mogućnosti proizvodjenja svega određeno je potpunom prazninom, posmatrana sa tog stanovišta tehnika je organizacija nedostataka pošto se uprkos svom znanju odnosi na prazninu. Radna životinja je prepuštena zanosu svojih proizvoda da bi se razorila, pretvorila u ništavilo.



Kružno kretanje iskorištavanja koje se odvija radi trošenja jeste jedini proces kojim se odlikuje istorija jednog sveta koji je postao ne-svet. Taj tok poslova kao iskorišćavanja bivstvujućeg, na osnovu nesvesne odbrane neiskusnog bića unapred isključuje razliku između naroda i zemalja kao još bitne i određujuće činjenice.

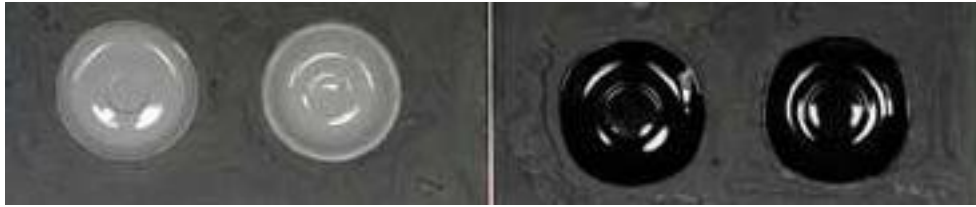
Pošto stvarnost počiva na jednoobraznosti računa koji podleže planiranju i čovek mora da uđe u jednoobraznost

ako hoće da se nosi sa onim što je stvarno. Danas čovek bez **uni-forme** odaje utisak nečeg nestvarnog. Ne-razlikovanje, se ne poklapa sa pukom nivelacijom, koja se temelji samo na dekonstrukciji dosadašnjih hijerarhija, ovo novo ne-razlikovanje svedoči o već obezbeđenoj postojanosti ne-sveta, o napuštenosti bića.



Bol koji se mora najpre iskusiti i podneti do kraja je uvid da je nemanje nevolje najgora i najskrivenija nevolja što počinje da deluje tek iz najveće daljine. On se sastoji u verovanju da imamo u ruci ono što je stvarno, i stvarnost, i da znamo šta je to što je istinito nemajući međutim potrebu da znamo gde prebiva sama istina.





U zabeleškama za četvrti deo Zaratustre Niče piše:
“Pokušajmo sa istinom! Možda će pri tom čovečanstvo
propasti! Samo napred!”



Napomena*: u eksplikaciji su parafrazirani citati: Parmenida, Platona, Hajdegera,
Vidgenštajna, Valtera Benjamena, Branimira Petronijevića



Snežana Vujović Nikolić
Nečelo identiteta; Mrtva priroda
Instalacija 1m x 1m kombinovana tehnika: aluminijum,
purpena, beton, keramika pigment...
Januar-februar 2004.